

Jazz at the Club

INTRIODOUCTION to jazz & more...

TEKST ROBBERT COOPS FOTO'S HUGO DE WOLF

Vrijdagavond 20 januari: de dertigste aflevering van Jazz at the Club met Intrioudouction, het trio van Harry Happel.

Deze keer een concert én een cd-opname. De daarvoor gehuurde Yamaha concertvleugel is uitvoerig gestemd. De opnametechnici – Frits Landesbergen en Nanouck Brassers – staan met geluidstechnicus Marnix Bosman klaar. De soundcheck en installatie zijn achter de rug. Bijna tweehonderd aanwezigen. De witte en zwarte brigaden staan gereed voor hun ultieme opdracht. Buiten is het drie graden boven nul, binnen loopt de temperatuur op tot 23 graden.

Pianist Harry Happel is niet zo'n bekende pianist als de met hem enigszins verwante Peter Beets, Monty Alexander of Jacques Loussier, die ook klassieke en jazzthema's in hun muziek integreren. Dat is helemaal moeilijk wanneer je – zoals Harry Happel – geen noot kan lezen: hij is autodidact zonder enige muzikale opleiding. Misschien maar goed ook volgens jazzpresentator Ronald Blom: "Wanneer Harry Happel naar het conservatorium zou zijn gegaan dan was zijn loopbaan een stuk minder interessant geworden." Ondanks deze handicap heeft hij als virtuoze en "exuberant swingende" pianist een reputatie opge-

bouwd, die startte met het enthousiasme van Willem O. Duys die in zijn populaire radioprogramma *Muziekmozaïek* op de zondagmorgen veel aandacht besteedde aan de lp's van Harry Happel. Sinds enige tijd speelt hij met zijn huidige trio – Intrioudouction – met Sven Happel (bas) en Jasper van Hulten (drums).

Het concert bestond uit twee sets, waarin speelse improvisaties op klassieke stukken als *Liebesträum* van Franz Liszt of *Nocturne opus 55 nr. 1* van Frédéric Chopin ten gehore werden gebracht. Maar ook *You are the sunshine of my life* van Stevie Wonder, *We've only just*

begun van The Carpenters, *Yellow bird* van Pat Boone of standards als *How high the moon* en *Autumn leaves*. Het zijn allemaal klassiekers in hun soort, maar door de spannende en sfeervolle bewerking van Intrioudouction krijgen de thema's een andere kleur. *Renewal*, een compositie van Monty Alexander, was daar misschien wel het beste voorbeeld van met een dramatisch spannende start, onverwachte wendingen in en herhalingen van het centrale thema en een "rete strak" drummende Jasper van Hulten en een uitwaaiende bassolo van Sven (zoon van) Happel. Wat een geweldig concert! Het publiek was razend enthousiast en beloonde het trio met een staande ovatie. ■